

**BORDERLINE
FRAU**

—
Petr Čichoň

Městská knihovna v Praze

půjčuje

knihy, audioknihy,
obrazy, deskové hry...

nabízí prostory pro

samostatné studium,
skupinová setkání,
přednášky, konference...

pořádá

autorská čtení, přednášky,
koncerty, filmové projekce,
akce pro děti...

poskytuje online služby

e-knihy, digitalizované dokumenty,
přednášky, kurzy...

podporuje tvoření v kreativních dílnách

DOK16 pro práci se dřevem a papírem
Atelier pro šití a vyšívání

Suterén pro 3D tisk, knižní vazbu, kaligrafii a pyrografii

mlp.cz
e-knihovna.cz
knihovna@mlp.cz
facebook.com/knihovna

Borderline Frau

Petr Čichoň

Znění tohoto textu vychází z díla [Borderline Frau](#) tak, jak bylo vydáno nakladatelstvím Větrné mlýny v Brně v roce 2021.

§

Text díla (Petr Čichoň: Borderline Frau), publikovaného [Městskou knihovnou v Praze](#), je vázán autorskými právy a jeho použití je definováno [Autorským zákonem](#) č. 121/2000 Sb.

Vydání (obálka, upoutávka, citační stránka a grafická úprava), jehož autorem je Městská knihovna v Praze, podléhá licenci [Creative Commons Uvedte autora-Neužívejte dílo komerčně-Zachovejte licenci 3.0 Česko](#).

Verze 1.0 z 20. 12. 2024.

OBSAH

I / STŘED EVROPY JAKO ŽENA	9
Lehl jsem do hnízda slov.....	10
השכבתי את עצמי בקן מילים.....	11
Vcházím do ní prázdným dolem.	12
A kletba rýmuje.	13
Znovu se vžít do mnicha	14
Jako bys byla panna dál	15
Každý čtvrtý den a noc můžeme být spolu	16
Jeden vierten Tag und Nacht können wir zusammen sein ..	17
Ta ulice je spanilá	18
Bidýlko pro ptáčka z černého bezu	19
Jsem jak duch, který jen spočívá	20
Vraky žen	21
Nóí roncsock	22
A smutek bude mít, až jednou mě potká.	23
Příliš starého chlastu	24
Smrt zvoní ze všech hran	25
Bolí mě stovka žen	26
Když máš strach, že jsi život míjel	27
Střed Evropy jako žena	28
Центр Європи наче жінка	29
Ženský hlas stéká ze všech střech a rýn.	30
A ona je tam svařuje k sobě	31
Lunární drak ožívá	32

II / OMA	33
U tante Hedvigy	34
Jenom ony smývají	35
Mrtvé muže v smrtihlavech	36
V modlitbách pomůže archanděl Sandalfon	37
L'Arcangelo Sandalfon aiuta nelle preghiere	38
Oma tak daleko	39
Dopoledne žhavá pec	40
Za okamžik, jen chvíli tak dlouhou jak daktyl.	41
Můj spánek s číslem nula	42
Slzy Saturnovy	43
Lacrimile lui Saturn	44
Ma křídla z hrobuv, hluboke ruky, prajsky anděl	45
V rohu zahrady, kde padli pod keře	46
Oma mrtva	47
Místo těl smutný svit siluet	48
Slezskem můžeš pokovit	49
III / LEHL JSEM SI DO HNÍZDA SLOV	50
𐤋 𐤍 𐤒 𐤓 𐤔 𐤕 𐤖 𐤗 𐤘 𐤙 𐤚 𐤛 𐤜 𐤝 𐤞 𐤟 𐤠 𐤡 𐤢 𐤣 𐤤 𐤥 𐤦 𐤧 𐤨 𐤩 𐤪 𐤫 𐤬 𐤭 𐤮 𐤯 𐤰 𐤱 𐤲 𐤳 𐤴 𐤵 𐤶 𐤷 𐤸 𐤹 𐤺 𐤻 𐤼 𐤽 𐤾 𐤿	51
Ina qinni awātīm ašlal	52
IV / PLUTÓNKA	53
Má chromované srdce	54
Plutonská kráska	55
Dvě děvky už šly	56
V nonstopu Lastura déšť stéká z rýn	57
Lekniny bažinu osvítí	58
Když přichází smrt si hrát, ta pravá je chvíle	59
Místo slova tón	60

Zamiast slova ton.	61
Už nebude to jako dřív.	62
Jenom ty mi dáváš klid.	63
Přiznej si, že vůle věčná ti jen zpívá	64
V těch křídlech je tér a ořes pomlk.	65
V tých křídlech je decht a otras pomlk	66
Budem se milovat jak nikdo na světě	67
Chtěl jsem ti jen říci	68
Těšit se na smrt jako kdysi na sex	69
Ach, ten předden, ta temnota	70
Plutónka	71
Anděl svatého auta vyjíždí ze hřbitova.	72
Inkoustové oči	73
V / LOUTNA	74
S hlavou rozbitou od rohu stolu.	75
Ta loutna jsi ty a ten stůl já	76
Od srdce k prstům vede jen drát	77
Zavřu oči.	78
Znovu uvěřit v loutnu	79
Opet poverovati u lutnju	80
To není sníh, to loutna se zlobí.	81
A ona se dívá	82
Svět je utkán z tenkých strun.	83
Jí z černých vlasů zlatá aura stéká	84
Loutna a v ní noční ulice zas.	85
Jsme spolu tak málo	86
Labutě spálily tě do černa	87
Madona přichází chvílí	88
Slunce proniká do střev.	89

Okřídlené nohy ve vodě.....	90
Přes nohu si nohu přehodím	91
VI / BORDERLINE FRAU	92
Lehl jsem do hnízda slov	93
اِسْتَلْفَيْتُ فِي عُشِّ الْكَلِمَةِ	94
Ediční poznámka	95
Překlady	96
Zhudebněné básně	97

I
STŘED EVROPY
JAKO ŽENA

LEHL JSEM DO HNÍZDA SLOV,
do svého pocitu,
vedle mě stál Senoj, Sansenoi a Samangelof
a spatřili jsme Lilitu.

Můžeš se tak snadno mýlit,
najít ženu v zemském stínu,
najít lásku Lilitinu,
milovat se s Lady Lilith,

milovat se s Lady Lilith.

השכבתי את עצמי בקן מילים
שההרגשות ישנן בפנים
גם סנוי וסמסנוי וסמנגלף
כל אחד מהם שם נשכב

ואני רואה שבטעות
או אולי בגלל האפלה
אני בלילית מאוהב
ובמקום עם אשתי האהובה
אני האישי!
שעם לילית שכב.

VCHÁZÍM DO NÍ PRÁZDNÝM DOLEM,
prasklým žebrem, alkoholem.

A KLETBA RÝMUJE
všechnu tmou z dob.

Něco prudce hořelo,
starý sever,
mužská strana.

Otec přijde sám.

ZNOVU SE VŽÍT DO MNICHA,
ještě mít na vše čas.
Zapomenout v těle,
které vším prochází.

JAKO BYS BYLA PANNA DÁL
a já se proměnil ve víno, co jsme pili.
S vraky Ev v oku
modlíš se za Evropu.

KAŽDÝ ČTVRTÝ DEN A NOC MŮŽEME BÝT SPOLU,
každý čtvrtý den a noc u jednoho stolu,
než si přijde pro nás
Borderline Frau.

Před ní se mlčí ve světle
jak ve vánici,
kytici z dětí strčila do váz
Borderline Frau.

Před ní se krčí
přikotven nitěmi Bůh,
už slyším její hlas,
Borderline Frau.

JEDEN VIERTEN TAG UND NACHT KÖNNEN WIR
ZUSAMMEN SEIN,
jeden vierten Tag und Nacht am selben Tisch dasein,
bevor sie für uns kommt
Borderline Frau.

Vor ihr schweigt man im Licht
wie im Schneesturm,
den Strauß aus den Kindern steckte sie in die Vasen
Borderline Frau.

Vor ihr kauert sich
der mit Fäden verankerte Gott,
schon höre ich ihre Stimme,
Borderline Frau.

TA ULICE JE SPANILÁ,
a to jen, inter alia,
že slyším zvony
v kostele.

Ta ulice je prázdná
jako osm slabik verše,
zbudou po nás jen dna
zapomenutého marše.

BIDÝLKO PRO PTÁČKA Z ČERNÉHO BEZU

z výletu se smutkem domů si vezu.

Dopoledne příjemné,

flaška na stole říká ne.

Bohové přijdou odění v ztrátách,

sednou si na bidlo, žerou věci tvé

a z klece vane bezový zápach,

a z klece vane bezový zápach...

JSEM JAK DUCH, KTERÝ JEN SPOČÍVÁ
zaseklý v mase.

VRAKY ŽEN,
zpěňte se!

NŐI RONCSOK,
habosodjatok!

A SMUTEK BUDE MÍT, AŽ JEDNOU MĚ POTKÁ
má Juttchen, má Židovka.

A řeknu jí zas jen, co mohu říci jen své Juttchen:
Vrátím se úplně jinak, jak přízrak jen, má Juttchen.

Kdo se mnou vydrží, kdo se mnou počká?

Má Juttchen, má láska židovská.

Vrátí se úplně jiná, jak přízrak jen,
Nichtjuttchen, Nichtjuttchen.

PŘÍLIŠ STARÉHO CHLASTU,
pláč macech
a vše na opratích:

růže, jež zůstala u mě,
noční nádobí
a žena v plících,

příliš starého chlastu.

SMRT ZVONÍ ZE VŠECH HRAN,
ženy přicházejí ze všech stran,
ale jenom do duše.
Komu zvoní hrana Venuše?

BOLÍ MĚ STOVKA ŽEN,
sasanka ze zrezivělých mečů
hraběte Saint-Germain.

Bolí mě stovka žen,
svázaných měděnou nití,
bolí mě stovka žen,

kterými jsme někam vlti.

KDYŽ MÁŠ STRACH, ŽE JSI ŽIVOT MÍJEL,
tak vyslov mé jméno, řekni Kasiel!

STŘED EVROPY JAKO ŽENA,
Venuše a pěna,
milenci vrátní.

Střed Evropy jako žena,
zraněná téry, dehty,
Evropa tvrdá jako nehty.

ЦЕНТР ЄВРОПИ НАЧЕ ЖІНКА,
Венера і піна,
коханці прибрамні.

Центр Європи, наче жінка,
вкрита смолою і дьогтем.
Європа тверда, наче нігті.

ŽENSKÝ HLAS STÉKÁ ZE VŠECH STŘECH A RÝN,
ženský hlas Bundeskanzlerin,
ženský hlas,
wir schaffen das.

A ONA JE TAM SVAŘUJE K SOBĚ
jak pruty betonových panelů.
Svar vede od zad a směřuje vstříc čelu,
beznaděj párů, beznaděj párů.

A ona je tam svařuje k sobě,
by mohli spolu být,
bok k boku a do dlaně nýt,
než sníh slepí k jaru beznaděj párů, beznaděj párů,

die Hoffnungslosigkeit der Paare,
die Hoffnungslosigkeit der Paare...

LUNÁRNÍ DRAK OŽÍVÁ,
křehce se chová k mému bytí.
S kým jsem chtěl, nemohl jsem býti,
daleko od panny,
od pohozených žen na břehu moře.

Když odcházela, byla nejkrásnější.

II

OMA

U TANTE HEDVIGY,
na oběd byli jsme doma,
v kočárku vezla mě
stará Oma

podél kostela a podél rovů,
led měnil chodníky v planetu z kovu
a Oma mě vezla,
rohlík mi dala,

pak sama se sebou si povídala.

(Ludvíku Kunderovi, sborník k devadesátinám)

JENOM ONY SMÝVAJÍ
všechny mé zlé činy,
slzy, jež spí za ráji,
slzy Viktorčiny.

MRTVÉ MUŽE V SMRTIHLAVECH
vidí jako smokingy.
Vidí věci v zašlých stavech
opřené sfingy.

Poezie je jen princip
a Oma zmizí jako dech.
Osloví tě, ó, můj princi
a utopí se v pozdravech.

V MODLITBÁCH POMŮŽE ARCHANDĚL SANDALFON,
věnec z tvých modliteb uplete ze záclon
a pak jej položí na hlavu Boha,
odpověď přichází nahá a strohá.

L'ARCANGELO SANDALFON AIUTA NELLE PREGHIERE,
intreccerà la corona delle tue preghiere con le tende
e poi la metterà sulla testa di Dio,
la risposta arriva nuda e cruda.

OMA TAK DALEKO,
leží mrtvá v trávě
propadlá skrz mléko
drží nás a hrábě.

S Omou se rozloučíš,
lehneš si k ní v hrobě,
vždyť tak mnoho už víš,
ona přijde k tobě.

DOPOLEDNE ŽHAVÁ PEC.
Bůh v dopolednech
odpočíval.

ZA OKAMŽIK, JEN CHVÍLI TAK DLOUHOU JAK DAKTYL
koupelna hotelu prozradí tvé křivky.
U brady máš ručník, jež krve se napil,
sevřený jen prsy panenské dívky.

Než spadne ti na zem, tvůj pohled se zeptá,
co na to vše říkám, tvůj pohled panenský.
Už se ti vytrácí, otevře se krypta.
Pomalu přicházíš, já mlčím vojensky.

(Ráno v den pohřbu Jana Balabána)

MŮJ SPÁNEK S ČÍSLEM NULA
duhou rtuti ovinula
strážkyně mých nočních děsů,
hadí vejce jí nesu.

SLZY SATURNOVY
stále jemněji,
slzy Saturnovy.

LACRIMILE LUI SATURN
tot mai delicat,
lacrimile lui Saturn.

MA KŘIDLA Z HROBUV, HLUBOKE RUKY,
PRAJSKY ANDĚL,
slovem na začátku, slovem na koncu,
jak mlada děvucha, kera se eště něboji času,
prohrava v černym obilu, Preußischer Engel.

V ROHU ZAHRADY, KDE PADLI POD KEŘE,
hroby na chvíli měli SS,
Oma jim dávala jídlo za dveře,
než zradil je úkryt a odkryl les.

Mrtví, od krve v hrůze tak leží,
že i když hoří, Oma kope hrob.
Duše do země utekly řeži,
před dveřmi hrnec *s trochu drob.*

Z hrudi tekla krev skrz díry,

na ramenou vlasy valkýry.

OMA MRTVA.

Jako atom svítí k lesu,
Louka světlem zkosena.

Oma mluví jak stařena,
synek, zostaň se s nami!
Sedím s ní jak Junker

jen s bílými sněženkami.

MÍSTO TĚL SMUTNÝ SVIT SILUET,
čím větší magie, tím víc hmyzu.
Už toho nechávám: fiat lux!
pod stolem zlomená pera z hus,

nejhorší je ve mně nejlepším.

SLEZSKEM MŮŽEŠ POKOVIT
duši selat.
Co se dá dělat,
co se dá porobit?

III
LEHL JSEM SI
DO HNÍZDA SLOV

世 立 命 終 今 二 年 冬 休 立 立

世 立 立 立 立 立 立 立

世 終 立 一 立 立 立 一 立 立 立 立 立

今 立 一 立 立 立 立 立 立 立

世 終 立 立

今 立 立 立 立 立 立 立 立 立

立 立 立 立 立 立 立 立 立 立

立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立

立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立

立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立

立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立 立

INA QINNI AWĀTĪM AŞLAL
ina kabattiya
itêya Senai Sansenai û Semangelap
izzizû
û wardat lilîm nîmurû

nehelşûm lâ pâşiq
sinniştam ina şilli erşetim waţûm
râm wardat lilîm waţûm
itti bêlet lilîm ritkubum
itti bêlet lilîm ritkubum

IV
PLUTÓNKA

MÁ CHROMOVANÉ SRDCE,
v rukou vztahy,
Plutonovy vidle.

Magnet s ní sedí u ohně,
u strun zní led,
srdce mono.

PLUTONSKÁ KRÁSKA

jak loď dosedá na písčité břeh,
už zrána jak krůpěj si kleká,
když týráno je slunce, pozná se to hned.

Plutonische Schöne rät...

Místo lůn lížu jen dno,

žádný dotek, jen abstraktno,
a její kroky ke mně táhne dlouhý ženský vlas,
plutonská kráska jsem já zas.

DVĚ DĚVKY UŽ ŠLY,
vybírám podle jména,
lýtka tenká, tvář sklená
v plutonském baru.

V NONSTOPU LASTURA DÉŠŤ STÉKÁ Z RÝN,
z nonstopu Lastura nese mě mladý skin,
chlatali jsme zase,
než si pes přišel pro Andrease.

Ráno poví,
že nám staví krunýř křišťálový,
že bylo dobře a bude nejhůře,
když rozední se v Lastuře.

V nonstopu Lastura déšť stéká z rýn.

(Ondřeji Slabému)

LEKNÍNY BAŽINU OSVÍTÍ,
ze střech tmy zablýsknou,
lekníny opilci poblítí,
kreslené hospodskou propiskou.

Slatina svítí jak drahý vůz,
záhony leknínů mých zlých múz,
září a třpytí se skrz nové,
má láska, lekníny punkové.

KDYŽ PŘICHÁZÍ SMRT SI HRÁT, TA PRAVÁ JE CHVÍLE,
ó, jak jsem pod, a myslel si, že nad,
a nemám žízeň ani hlad, jen duše se chvěje a chvěje
bez cíle.

MÍSTO SLOVA TÓN,
nízký jako noc nad bordelem,
ve kterém Pluton
pije se svým přítelem.

Místo slova pěna
ženy, která nechce nikdy déle,
místo slova tón.

ZAMIAST SŁOWA TON,
niski jak noc nad burdelem,
w którym Pluton
pije ze swym przyjacielem.

Zamiast słowa piana
kobiety, która nigdy nie chce wiele,
zamiast słowa ton.

UŽ NEBUDE TO JAKO DŘÍV,
příliš ostrá hrana těl
a holé lebky místo hřív,
to jenom, kdybys nevěděl.

JENOM TY MI DÁVÁŠ KLID,
jenom ty jsi to, co odbylo,
ty, prach kříd,
jen ty jsi záblesk, valkýro.

PŘIZNEJ SI, ŽE VŮLE VĚČNÁ TI JEN ZPÍVÁ,
zahod' ji a opusť, obtížnou,
vždyť mizí, ubývá jak měsíc a chřadne,
nech ji být, zradila, láska jako smrt vůle,
ach, vydej se k ní napospas...

V TĚCH KŘÍDLECH JE TÉR A OTŘES POMLK,
spřežení, které musí projet,
na srdci klobouk z černých per
a žena, která má být moje.

Jen obal knihy,
plášť, pelerína
a na ní Nachfalter.
Nachfalter von Katarina.

V TÝCH KRÍDLACH JE DECHT A OTRAS POMĚLK,
záprah, ktorý musí prejsť,
na srdci klobúk z čiernych pier
a žena, ktorá má byť moja.

Len obal knihy,
plášť, pelerína
a na nej Nachfalter.
Nachtfalter von Katarina.

BUDEM SE MILOVAT JAK NIKDO NA SVĚTĚ,
Pluton nás ochrání od noci do rána,
budem se milovat, zazvoní hrana,
věznění jako verš ve větě.

Možná jsme už dávno milovat se měli,
míváme to jiné, než vždy chcem,
má láska trávená nesluncem,
má láska, můj Niantieli.

CHTĚL JSEM TI JEN ŘÍCI,
že jsme kriminálníci,
vylézáme z hrobu, dostali jsme provaz,
páchnem ještě krví, láska není pro nás.

Krev se pění
v žádný soucit, v žádné soutrpění.
Chytni se ramene mého!
Chytni se ramene mého!

Chtěl jsem ti jen říci, že jsme kriminálníci, nic jiného.

TĚŠIT SE NA SMRT JAKO KDYSI NA SEX,
na úder tágem,
na text za ději.

Zbytečný je muž,
smrt miluje se s mágem,
v ruce drží caduceus

a zvědavost stává se nadějí.

ACH, TEN PŘEDDEN, TA TEMNOTA
svítí, dívá se na tebe,
jak jdeš opile do nebe,
ptáš se, temnota? Ano, ta.

Jako vystřízlivělý
do své pózy.

PLUTÓNKA
naložena na vidle.
Urážka svatebního lože.

Ztají
svou osamělost,
Plutónka.

ANDĚL SVATÉHO AUTA VYJÍŽDÍ ZE HŘBITOVA,
člun kin
stéká ze slin a svítí mu z čela.

Už dávno nemá v sobě lunu,
dotáhl ji na dno jako vrak,
na penisu však má tetovanou runu.

INKOUSTOVÉ OČI
v mlze těla
jak nádech pro několik okamžiků,
ach, taková mě chtěla.

V
LOUTNA

S HLAVOU ROZBITOU OD ROHU STOLU
s rozbitou loutnou vracím se domů.
Věci jsou tím, čím ty jsi,
mám jen starou loutnu, novou nekoupím si.

TA LOUTNA JSI TY A TEN STŮL JÁ,
můžeš být se mnou, jen když píšeš píseň.
Ne, nejsi sám, to se ti jen zdá,
dnes platím já, tvá píseň.

OD SRDCE K PRSTŮM VEDE JEN DRÁT,
od sklenky k rose s alkoholem.
Nehraji, ležím u svého dna,
ledová loutna můj omyl slov zná.

(Petru Hruškovi, sborník k padesátinám)

ZAVŘU OČI

a jen pro tebe loutnu ladím.

Byl jsi tím, kým nikdy nemůžeš už být,
v moři jen vítr z muže zbývá.

Láska je po smrti, jenom ta nás drží,

když stojíme každý sám na krajích strží.

V křeči se svou loutnou, se svou chvílí,
s řečí, s řečí relikvií.

ZNOVU UVĚŘIT V LOUTNU,
být s ní, když píše píseň,
zeptat se všech těch dní.

OPET POVEROVATI U LUTNJU,
biti sa njom, kad pišem pesmu,
pitati sve te dane.

TO NENÍ SNÍH, TO LOUTNA SE ZLOBÍ,
staré má řetězy a nitě
a vedle tebe ty.

Ani křídla sliznic ji neošidí,
zabila již tolik lidí
a z nic zbylo zas jen nic.

A ONA SE DÍVÁ,
žena krutých mravů,
na tvůj pád, na tvůj pád
o oktávu.

Vítězí, i když se mýlí.

SVĚT JE UTKÁN Z TENKÝCH STRUN
a loutna semenem všeho.

JÍ Z ČERNÝCH VLASŮ ZLATÁ AURA STÉKÁ,
světlo, které napřed svitlo v klasu,
pak strhlo mě k ní, ve vesmír u potoka,
zas v maso v podzemí jen svítící,
ach, v lehkou stavbu, kolem které oheň.

Jí k černým vlasům se připodobňuje
měsíční světlo, které se jen dívá,
ach, samo v sobě a do sebe
jak šepot, který nikdy nenaříká,
nic v něm ale není, ach, ten měsíc v kosmu.

Jí z černých vlasů svit na mou loutnu sedá,
v mé struny z mé krve odlité,
aby jen nové ráje přivítaly,
ty její vlasy, ach, ty její černé vlasy
v zář mnou zlíbané.

LOUTNA A V NÍ NOČNÍ ULICE ZAS,
Marice pozpátku čte lásku Abraxas:

...saxarbA uksál etč uktápzop eciraM
,saz ecilu ínčon ín v a antuoL

JSME SPOLU TAK MÁLO,
přitom jen s tebou se miluji.
Ptám se, loutno,
jestli se v mých písních lhalo.

LABUTĚ SPÁLILY TĚ DO ČERNA,
má nevěsto nevěrná.

MADONA PŘICHÁZÍ CHVÍLÍ,
kdy z vln zlé síly s mou duší splývají.
Vzpomínám, kdy spolu naposled jsme byli,

snad nějaká přítomnost zůstala,
pro nás, Madono, v níž spolu jsme věční.
Možná zbyl jen kruh a my dva jak tečny.

SLUNCE PRONIKÁ DO STŘEV,
ze kterých struny na loutně budou,
nevadí, že obraz je tak pradávný,
hlavní je zranění a zvuk.
Už dávno jsem tě neslyšela,
nepíšeš, prý ani tuk,
jaké to je tam, kde se nepíše?

OKŘÍDLENÉ NOHY VE VODĚ,
sedím na leknínu.
Hůl vztyčená,
chvíli muž, chvíli nadžena.

PŘES NOHU SI NOHU PŘEHODÍM,
jen noční oblohu ponechám.

Jsem básník a k tomu i mrtvý,
co více si mohu přát?

VI
BORDERLINE
FRAU

LEHL JSEM DO HNÍZDA SLOV,
do svého pocitu,
vedle mě stál Senoy, Sansenoy a Samangelof
a spatřili jsme Lilitu.

Můžeš se tak snadno mýlit,
najít ženu v zemském stínu,
najít lásku Lilitinu,
milovat se s Lady Lilith,

milovat se s Lady Lilith.

اِسْتَلْقَيْتُ فِي عُشِّ الْكَلِمَةِ
فِي دَاخِلِ اِحْسَاسِي
وَقَفَّ بجانبي "سينوئي"،
"سنسينوئي" و"سامينجيلوف" ورأينا "ليليث"

يُمْكِنُكَ بِبَسَاطَةِ أَنْ تُخْطِئَ
وَتَجِدَ اِمْرَأَةً فِي ظِلِّ اِلْأَرْضِ
تَجِدُ حُبَّ "ليليث"
مُتَمَارِسَ اِلْحُبِّ مَعَ "السَّيِّدَةِ ليليث"
مُتَمَارِسَ اِلْحُبِّ مَعَ "السَّيِّدَةِ ليليث"

Ediční poznámka

Báseň *Od srdce k prstům vede jen drát*, věnovaná básníku Petru Hruškovi, vyšla v roce 2014 ve sborníku k jeho padesátinám. Báseň *U tante Hedviky*, věnovaná básníku Ludvíku Kunderovi, byla publikována v roce 2010 ve sborníku k jeho devadesátinám.

Na straně 51 je starobabylonský překlad básně *Lehl jsem si do hnízda slov* v klínovém písmu a na straně 52 jeho výslovnost.

Překlady

Hebrejský překlad: Lehl jsem do hnízda slov – Tomáš Novotný

Německý překlad: Každý čtvrtý den a noc – Petr Čichoň, Pavlína Dufková

Maďarský překlad: Vraky žen – Tünde Mészáros

Ukrajinský překlad: Střed Evropy jako žena – Tetiana Okopna

Italský překlad: V modlitbách pomůže – Jan František Pavlíček

Rumunský překlad: Slzy Saturnovy – Mircea dan Duta

Starobabylonský překlad: Lehl jsem do hnízda slov – Martin Janský

Polský překlad: Místo slova tón – Franciszek Nastulczyk

Slovenský překlad: V těch křídlech je tér – Jana Bodnárová

Srbský překlad: Znovu uvěřit v loutnu – Pavlína Dufková

Arabský překlad: Lehl jsem do hnízda slov – Marwan Alsolaiman

Zhudebněné básně

Část básní sbírky *Borderline Frau* byla autorem zhudebněna; čtenáři tištěného vydání (2021, Větrné mlýny) je mohou najít na přiložené gramofonové desce, čtenářům této e-knihy je nabízíme k poslechu online.

- 1 Lehl jsem do hnízda slov ([MP3](#))
- 2 Každý čtvrtý den a noc ([MP3](#))
- 3 V modlitbách pomůže archanděl Sandalfon ([MP3](#))
- 4 U tante Hedvigy ([MP3](#))
- 5 Místo slova tón ([MP3](#))
- 6 V těch křídlech je tér a otřes pomlk ([MP3](#))
- 7 Loutna a v ní noční ulice zas ([MP3](#))
- 8 Střed Evropy jako žena ([MP3](#))
- 9 Jenom ony smývají ([MP3](#))

Hudba, zpěv, loutna: Petr Čichoň (1–9)

Hudební produkce: Martin Kostaš (1–9)

Hudební produkce: Martin Kostaš, Jan Průcha (7, 9)

Zhudebněné básně jsou dostupné též na [YouTube](#) – Borderline Frau, Petr Čichoň.

Petr Čichoň
Borderline Frau

Edice Poezie

Ilustrace na obálce z Pixabay.com

Technická redakce Petra Kučerová

Vydala Městská knihovna v Praze
Mariánské nám. 1, 115 72 Praha 1

V MKP 1. elektronické vydání
Verze 1.0 z 20. 12. 2024

ISBN 978-80-274-4085-6 (epub)

ISBN 978-80-274-4086-3 (pdf)

ISBN 978-80-274-4087-0 (prc)